

Kommunernes Landsforening har i 1989 i en skrivelse til kommunerne vejledende oplyst, at gebyret i kommuner, hvor ekspeditionsgebyr er indført, eksempelvis kan udgøre 50 kr. for de nævnte skrivelser.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at det må anses for lovligt også uden udtrykkelig lovhjemmel, at amtskommuner og kommuner opkræver gebyrer, der modsvarer omkostningerne ved de enkelte ekspeditionstyper. Da det imidlertid er forbundet med en vis usikkerhed at opgøre de nævnte omkostninger, finder Indenrigsministeriet det hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes en klar lovhjemmel for opkrævning af de omhandlede gebyrer.

Af hensyn til restanceinndrivelsens effektivitet finder Indenrigsministeriet endvidere, at det bør være muligt at opkræve gebyrer af en vis mærkbar størrelse.

I § 2 foreslås indført hjemmel til, at amtsråd og kommunalbestyrelser kan beslutte, at der skal betales et gebyr for udsendelse af rykkerskrivelser vedrørende visse ikke rettidigt betalte kommunale ydelser.

Det er fundet hensigtsmæssigt at begrænse adgangen til at opkræve gebyrer for erindringsskrivelser, således at adgangen ikke gælder erindringsskrivelser vedrørende amtskommunernes og kommunernes rent privatretlige krav, f.eks. almindelige erstatningskrav eller krav opstået i forbindelse med salg af ydelser.

Den nærmere afgrænsning er foretaget ved at begrænse hjemlen til alene at vedrøre erindringsskrivelser angående ydelser, for hvilke der i lovgivningen er tillagt amtskommunerne eller kommunerne udpantningsret. En sådan ret indebærer, at ydelserne umiddelbart kan danne grundlag for udlæg, jf. retsplejelovens § 478, stk. 2.

Da kommuner – i modsætning til amtskommuner – tillige inddriver krav fra andre end kommunerne selv, navnlig skyldige underholdsbidrag og skattekrav, er hjemlen for kommunernes vedkommende udstrakt til tillige at omfatte krav, der inddrives af kommunerne.

Efter anmodning fra de kommunale organisationer er hjemlen for opkrævning af gebyr fakultativ. Det er således det enkelte amtsråd eller den enkelte kommunalbestyrelse, der bestemmer, hvorvidt der skal opkræves gebyrer, og hvor stort gebyret i givet fald skal være i den pågældende amtskommune eller kommune. Gebyret kan dog højst udgøre 200 kr. pr. skrivelse.

Det er regeringens opfattelse, at det af hensyn til effektiviseringen af restanceinndrivelsen vil være hensigtsmæssigt – medmindre ganske særlige forhold gør sig gældende – at der træffes beslutning om opkrævning af gebyr med 200 kr.

Det forudsættes i øvrigt, at amtskommunernes og kommunernes almindelige inddrivelsesmønster opretholdes, og at indførelse af hjemmel for gebyrer ikke giver anledning til en hyppigere anvendelse af erindringsskrivelser, end der er saglig begrundelse for.

Til § 3

Ved denne bestemmelse indføres en generel hjemmel til, at der kan beregnes morarenter ved for sen betaling af kommunale ydelser, for hvilke der i henhold til lovgivningen er tillagt amtskommunerne og kommunerne udpantningsret. Rentesatsen er fastsat til 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen, og indtil betaling sker.

Denne rentesats svarer til morarentesatsen for restancer på ejendomsskattebilletten, jf. § 27, stk. 2, og § 27 A i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990).

Til § 4

Det foreslås, at de af loven omfattede gebyrer og renter kan inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter, dvs. af de kommunale pantefogeder, jf. lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. (Lov nr. 278 af 26. maj 1976 som senest ændret ved lov nr. 396 af 13. juni 1990).